

Så skal jeg lige høre, hvor fru Charlotte Dyremose mener, man får rådgivning, når man tager et lån. Alle de her mange tilbud, man får ind ad døren eller får stukket i hånden, når man går ind i en forretning for at købe noget, hvor man på 10 minutter kan få et lån på 30.000, 40.000, 50.000, 100.000 kr. uden at skulle oplyse noget som helst om indkomst eller andre forhold. Hvor ligger rådgivningen henne i den forbindelse?

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg synes, der er lidt for meget fokus på, at man kommer i økonomisk uføre, når man efter at have taget et lån i en bank misligholder sine forpligtelser, bruger pengene til for meget tant og fjas, og så kommer man lige pludselig til at skylde en masse penge, og så kører det derudad.

Man der er faktisk også mange mennesker, der kommer ud for nogle uforudsete sociale begivenheder. Det KonservATIVE Folkeparti er f.eks. stor tilhænger af udviklingen i Dansk Tipstjeneste, som har stor ekspansion inden for spillehaller, hvilket er med til at øge antallet af ludomaner i det danske samfund.

Der findes eksempler på, at fædre spiller en formue væk på et kasino, måske 100.000 kr., og så står de lige pludselig og mangler 100.000 kr. Der er ikke tale om, at de har været i banken og låne penge, der er tale om, at kontiene bliver overtrukket. Lige pludselig er det altså ikke kun den fars problem, så er det lige pludselig hele familiens problem, og i den situation hjælper en bankrådgiver altså ikke særlig meget.

Så jeg siger bare, at der er mange eksempler på uforudsete sociale begivenheder, der kan være med til at skabe de her situationer.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hvis man skal følge fru Charlotte Dyremoses tankegang ud fra det, som blev fremlagt i ordførerindlægget, så er der jo ikke alene det spørgsmål, som fru Line Barfod stiller, men det lød for mig, som om det var helt oplagt og i den konservative ånd at have et uafhængigt rådgivningssted, så man ikke skulle op på sin socialforvaltning, så man ikke skulle blive klientgjort, men at der kunne være en åben rådgivning, hvor man kunne henvende sig anonymt uden at få stempet social klient på ryggen.

Det synes jeg faktisk lå direkte i forlængelse af de udsagn, som fru Charlotte Dyremose kom

med heroppe, og derfor er jeg noget uforstående over for, at den forebyggelse, der kunne ligge i den anonymitet og den uafhængige rådgivning, ikke var afslutningen på fru Charlotte Dyremoses indlæg.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Både til fru Line Barfod og til hr. Kim Sejr kan jeg starte med at nævne nogle af de ting, som ministeren også nævnte tidligere, nemlig at der f.eks. er lovgivning, der sikrer, at man ikke kommer ud i for stor gæld, sikrer, at borgeren har oplysninger om konsekvenserne af at gældsætte sig, oplysninger om priser på kreditter, beskyttelse mod at boligen ribbes for de nødvendige ejendele. Forbrugerinformation med oplysninger og rådgivning, så man kan få et overblik over økonomien, der bliver lavet informationsmaterialer osv. osv.

Problemet er jo, og det er primært til hr. Kim Sejr, hvordan vi skal finde den her familiefar, inden det går galt. Jeg er da enig med hr. Kim Sejr i, at hvis vi kunne se i panden på folk, at her er én, det vil gå galt for, hvis ikke vi går ind og rådgiver, jamen så vil det være yderst hensigtsmæssigt at gå ud og hjælpe vedkommende, både af hensyn til vedkommende selv og af hensyn til familien osv. osv.

Men problemet er jo, det er også til fru Line Barfod, i hvilket omfang vi så skal gøre det. Er det sådan, at alle, hver gang de tager et lån, hver gang de køber noget på kredit, skal have en masse information, skal rådgives og vejledes hele vejen igennem, og det offentlige skal ind og beslutte sig for, om de nu må foretage det her impulskøb, om de nu må få kredit til julegaverne eller ej?

Kl. 18.10

Det er jo det, der er problemet. Omfanget af det her kan blive helt enormt, og så får vi det her samfund, hvor det offentlige tager os alle sammen i hånden og sørger for, at vi kan komme trygt og sikkert gennem tilværelsen, og ingen af os begår nogen som helst fejl. Til gengæld er der heller ikke nogen af os, der får lov at leve livet, som vi gerne vil, fordi det offentlige simpelt hen styrer hele vores liv. Det er den udvikling, jeg kan frygte med det her.

Til fru Sandy Brinck: Det er jo heldigvis også sådan, at der er forskellige uafhængige rådgivninger, man kan gå til, hvis ikke man ønsker at gå til en bank. Men ja, det koster så en skilling at få den hjælp.